

***hlībijaŋa** Runic: ᚲᚲᚲᚲᚲᚲᚲᚲᚲ Pronunciation: /'xli:.βi.ja.nã/

verb · Weak class 1

Meanings

1. to cover, to shield, to protect
2. to care for

Etymology

From *hlībō ('shelter, covering') + *-jana.

Conjugation

Present active

Person	Indicative	Subjunctive	Imperative
1st singular	hlībijō	hlībijaŋ	—
2nd singular	hlībīsi	hlībijais	hlībī
3rd singular	hlībīpi	hlībijai	hlībijaŋpau
1st dual	hlībijōs	hlībijaiw	—
2nd dual	hlībijaŋpiz	hlībijaipiz	hlībijaŋpiz
1st plural	hlībijamaz	hlībijaim	—
2nd plural	hlībīp	hlībijaip	hlībīp
3rd plural	hlībijaŋpi	hlībijain	hlībijaŋpau

Present passive

Person	Indicative	Subjunctive
1st singular	hlībījai	—
2nd singular	hlībījasai	hlībījaisau
3rd singular	hlībījaḅai	hlībījaipau
1st dual	—	—
2nd dual	—	—
1st plural	hlībījanḅai	hlībījainḅau
2nd plural	hlībījanḅai	hlībījainḅau
3rd plural	hlībījanḅai	hlībījainḅau

Past

Person	Indicative	Subjunctive
1st singular	hlībidō	hlībidēdī
2nd singular	hlībidēz	hlībidēdīz
3rd singular	hlībidē	hlībidēdī
1st dual	hlībidēdū	hlībidēdīw
2nd dual	hlībidēdudiz	hlībidēdīdiz
1st plural	hlībidēdum	hlībidēdīm
2nd plural	hlībidēdud	hlībidēdīd
3rd plural	hlībidēdun	hlībidēdīn

Non-finite Forms

Infinitive	Present Participle	Past Participle
hlībījanā	hlībījandz	hlībidaz

Descendants

***hlibijan** (Proto-West Germanic)

hliben, liben (Old High German)

hlífa (Old Norse)

hlífa (Icelandic)

𐌺𐌻𐌿𐌲𐌿𐌸𐌰 (**hleibjan**) (Gothic)

[View on Wiktionary](#)